

In 'Een Kwestie van Zaad' geeft Pieter Nanne zich bloot: Instrumentaal met vier gitaren. Warm, teder en met melancholie gespeeld. Als verhalenverteller zonder tekst, zie en hoor je een door het leven getekende gitarist. Liefelingsstad: Parijs met al haar dromen en verwachtingen. Geïnspireerd door o.a. Django Reinhardt, Ennio Morricone, Pat Metheny, Toots Thielemans, David Russell, Johann Sebastiaan Bach en Jimi Hendrix. Plus Audry, de muze die de kunst verstaat om mijn verhalende muziek op gitaar te horen zonder dat zij daar woorden voor nodig heeft. Hier word 'de Andere kant van de Gitaar' getoond en gespeeld. Grenzen vervagen in de muziek omdat elke gespeelde noot één of meerdere waarheden kent.

Noem hem een laatbloeier die te laat op gang kwam. Pieter Nanne had 50 jaar gitaarspelen nodig om zijn gitaren voor hem te laten spreken. Zonder woorden: warm, teder en met melancholie.

Met 'Een Kwestie van Zaad' sluit Pieter Nanne een periode af waarin hij binnen vier jaar tijd zijn beide ouders verloor, scheidde van de moeder van zijn kinderen, zijn 'Muze' ontmoette en voorjaar 2021 zijn twee dochters hem elk een kleinkind schonken. Deze voorstelling kun je zien als één van de hoogtepunten waarmee hij zijn zoektocht naar 'het leven' verbeeldt. Elk nummer heeft zijn eigen herinnering. Dat is waar hij zijn hele leven naar op zoek was: het verhaal achter de muziek, maar dan nu doorleefd.

Geboren in Enkhuizen, het havenplaatsje aan het IJsselmeer, groeide hij op als zoon van een zaadhandelaar die wereldwijd zijn zaden tot bloei liet komen. Vanuit die achtergrond startte Pieter Nanne, na zijn afgeronde opleiding aan het Conservatorium van Amsterdam, 'de Gitaarsalon': Vormgegeven in een klein hotel met intieme concertzaal waar hij gitaristen over de hele wereld ontving. Een plek voor ontmoeting, inspiratie maar vooral ook de plek waar de gitaar en haar repertoire een nieuw publiek kon vinden.

Dat wat het verleden hem bracht, verwacht hij met 'Een Kwestie van Zaad' opnieuw te vinden. Dat het nieuwe publiek de intimiteit van de gitaar leert kennen: 'De Andere kant van de gitaar'.

'Een Kwestie van Zaad' is voor mij de manier waar ik mijn publiek deelgenoot maak van noten die spreken. Muziekstijlen vervagen, net zoals landen of steden. Grenzen verdwijnen in de muziek wanneer de gespeelde noot een waarheid of gevoel kent. Ik hoop dat mijn publiek met mij meeleeft.